

Török-Kaniži napadli so nahujskani Srbi grad bivšega ogrskega ministra barona Talliana in se jih je zamoglo le s puškami pregnati. Srbi divjajo z nožem in vsak dan se zgodijo umori. Za Srbe se nabira denar in življenska sredstva. Javna poslopja so oestro zastražena. Od Pancsove do Orsove je več kot 2000 orožnikov. Pri občini Bavanište so opazili srbske špijone, ki so z zastavami onkraj Donavi ležeči srbski trdnjavi signale delali. V Maria-Teresioplju so zaradi veleizdaje več Srbov zaprli. V Szomboru so nastali nemiri, ker se je 30 ruskih oficirjev skozi mesto peljalo. Tako sega srbofilska hujskarija čez meje v našo monarhijo. Upajmo, da naša oblast ne bode ničesar zamudila in da bode vsako državi nevarno gibanje v kali zadušila!

Angleži o Srbih.

Znameniti angleški pisatelj Scotus Victor se je vedno na temelju dolgih študij potegaval za Jugoslovane. Pred kratkim pa je objavil v listu „Contemporary Review“ zanimivi članek o razmerju med Avstro-Ogrsko in Jugoslovani. Ta pisatelj dokazuje najprej notranja nasprotja srbskih zahtev po albanskem pristanu in pravi: Srbija je vedno polna političnih fantazij. A moti se, ako misli, da nova srbska politika ne bode izzivala intervencijo Avstro-Ogrske ter Italije. Na novi uredbi balkanskih razmer ni nobena velevalst tako interesirana kakor Avstrija. Srbija šteje, ako se priračuni tudi njene nove pridobitve, komaj 3½ milijonov Srbov, skupno prebivalstvo Črnogore pa šteje le 300 000 glav. Na drugi strani, v Avstro-Ogrski pa stoji 2 milijona Srbov, nadalje 3 milijoni Hrvatov in 1½ milijona Slovencev. Ako dodamo temu še 650.000 v Bozni živečih mohamelanskih Srbov, potem najdemo, da šteje monarhija 7.200.000 Jugoslovancev, ki stanujejo na ravno dvakrat takoveliki zemlji, kakor sta Srbija in Črna gora skupaj. Iz tega je razvidno, koliko pomena bi imela nova velika Srbija proti naši državi. — Angleški pisatelj, o katerem je znano, da je naravnost zaljubljen v Srbe, pravi nadalje: Ako je Srbija modra, bode Avstriji v bogala. Naravna trgovinska pot Srbije proti vzhodu bi bila železnica Zsice čez Vardiste v vzhodni Bozni; od zadnjega kraja pelje itak železnica čez Serajevo k dalmatinskemu obrežju. Pristan v Gravozi je neprimerno vrednejši od Durazza ali Medue. Celo Metković je več vreden. Ako se izgotovi železnico Bugojno-Arzano, ima Srbija neposredno zvezo s krasnim pristanom Split, katerega je vstvarila natura za glavni kraj Dalmacije in sosednih dežel. Avstrija je Srbom v gospodarskem oziru vse ponudila. Ako bi Srbi to odklonili, bi obenem dokazali, da so njih zahteve ob Adriji zgolj politične in da jih pospešujejo oni belgradski fanatiki, ki upajo tudi na pridobitev Bozne, Dalmacije ter Hrvatske. — Kakor rečeno je ta odlični angleški pisatelj gorki prijatelj Jugoslovancev. In vkljub temu nasprotuje pretiranim in ošabnim zahtevam srbskih kujskačev, ki so zmage pijani in ki vsled podpihovanja Rusije v svojem besnem sovraštvu proti Avstro-Ogrski ne poznajo mej. Slovenski listi, ki so svoj čas ravno tega angleškega pisatelja tako hvalili, — molčijo zdaj. Vsak srbski agent jim je več vreden nego možje jasne glave in pošene volje!

Otvoritev prodajalne.

Usojam si cenji. prebivalstvu okolice Ptuja naznaniti, da sem otvoril

v Ptuj, Färbergasse 11

prodajalno za la šivalne stroje, kolesa, motorje, godbene automate in vse k ktemu spadajoče predmete, ter delavnico za popravila za šivalne stroje in kolesa, za napravo domačih telegrafov in vseh v stroko spadajočih del.

Vsled dolgoletne prakse v tej stroki in dela v prodajalni moje matere sem v položaju, vsem zahtevam najsolidnejše odgovarjati. Postrežba rečna, cene nizke.

Z velespoštovanjem

1072

VALERIAN SPRUSCHINA, mehanik, Ptuj, Färbergasse 11.

Neomejeno

zaupanje

vživajo in zaslužijo

MAGGI JEVE kocke

(gotova goveja juha)

 5 vinarjev,

kér so z največjo skrbnostjo

narejene. V kakovosti so

najboljše!

Pazi naj se na ime MAGGI in na

varstveno znamko križevo zvedo.

Kje so veleizdajalci?

Slovenska prvaška politika doživela je v zadnjem času grozoviti poraz; ravno tako klerikalna, kakor narodnjaška politika. Naravnost polom so doživeli ti gospodje, naravnost politični bankerot morajo napovedati. Čez dejstva, ki so danes vsemu svetu jasna, ne pomaga nobena psovka, pa če je še tako odurna ali nizkotna. In zato se slovenski voditelji zamán trudijo, z besnim krikom rešiti, kar bi bilo zanje še mogoče rešiti. Zamán je njih otročje počenjanje, s katerim skušajo zdaj svoje lastne grehe drugim očitati. Celo njih farizejsko prilivanje jim ne more in ne bode koristilo. Hoteli so s svojo glavo trdi zid avstrijskega in štajerskega mišljenja predreti, pa so si le lastno glavo razbili.

Kakor črv pod kmetskim škornjem se zvijajo zdaj prvaki in njih zanikrni listi, ker smo jih v vsej javnosti razkrinkali in ker so jih zdaj tudi na Dunaju izpoznali. Dolžijo nas po zakonitih shodih in v brezpomembnih listih obrekovanja, ker smo pojasnili brezobzirno njih protiaustrijsko, srbofilsko in rusofilsko stremljenje.

Mi pa ponavljamo in bomo to tudi dokazali, da je slovenska politika zašla v veleizdajalsko smer. Zdaj, ko kaže svetovni položaj, da je Evropa za avstro-ogrsko stališče, da se brzkone niti Rusija ne bode upala napasti našo monarhijo, da je Srbija osamljena in bode morala pod vsakim pogojem odnehati, da se torej sanje o „jugoslovanski državi“ ne bodejo tako kmalu na razvalinah Avstrije uresničile, — zdaj so slovenski prvaki seveda izpoznali svoje neumne napake, zdaj so se sami svojih misli vstrašili in hočejo vse vtajiti, hočejo celo nakrat do kosti črno-rumeni patrioti postati. Pa ne grè!

Dokazi so preočitni, prejasni! Našteti hočemo za danes le nekaj teh dokazov, ali nadaljevali bomo to vrsto.

Kar se „narodnjakov“ ali „liberalcev“ ali kakor se že imenujejo, tiče, je njih stališče itak znano. Še pred štirimi leti, ko je kričava Srbija kakor letos obljajala našo monarhijo, so pokazali ti možakarji javno, da bije v njih prsah srbsko in ne avstrijsko srce. Dokaz temu dejstva, ki jih lahko vsakdo vidi in čuje. Zato tudi cesar ni hotel potrditi izvolitev bivšega ljubljanskega župana Ivana Hribar, zato je bil ljubljanski občinski svet razpuščen. Vsi se še spominjamo, kaj se je takrat v Ljubljani godilo. Od srbske vlade vstvarjeni slovenski dnevnik „Jutro“ je takrat pisal, da je avstrijska zastava znamenje sužnosti Slovencev. Po ulicah je nahujskana druhal klicala „živio Srbija.“ Iz izložbenega okna so vrgli sliko našega cesarja in jo nadomestili s sliko srbskega princa Jurčka. Cesarsko zastavo so v Ljubljani zažgali in na cesarjev spomenik se je postavilo nočno posodo...

Šele z najstrožjimi odredbami je oblast to nesramno počenjanje vstavila.

Ali je to veleizdajstvo ali ne? Bilo je pred štirimi leti! In zdaj? Komaj se je pričela vojna na Balkanu, ko so že prvaški listi v isto besnost padli. Navdušenje za Srbe je naravnost vse meje prekoračilo. Za slovenske liste je bilo avstrijsko stališče vedno napačno in obsoje vredno, srbsko stališče pa vedno pravilno in hvale vredno. Narodnjaški listi so že očitno rekli, da so porazi Turkov obenem porazi stare Avstrije, da se pričinja z zmago balkanskih narodov tudi za Avstrijo druga doba v zmislu panslavističnih načel. Napolnili bi lahko celo knjigo, ako bi hoteli ponatisniti vse veleizdajalske izreke slovenskih „narodnih“ listov iz tega zadnjega časa. Zeaj seveda zavijajo ti listi, ker vidijo, da je vse drugače izpadlo, kakor so si to predstavili, da se Avstro-Ogrska ne da tako lahko v kozji rog spraviti in da so gotovi elementi medvedovo kožo preje prodajali, predno so medveda ustrelili. Hinavsko je to počenjanje slovenskih narodnjakov, hinavski so njih shodiči!

Najgnusnejšo vlogo pa igrajo v teh resnih časih slovenski klerikalci. Zdaj se zopet cedijo od samega „patriotizma.“ Vodja slovenskih klerikalcev dr. Ivan Šušteršič je zdaj celo v ljubljanskem „Slovencu“ objavil farizejski članek, v katerem odkriva nakrat svoje „avstrijsko“ srce in se zaletava proti srbskim zahtevam. Zakaj pa, vi klerikalni poštenjaki, niste takoj v začetku balkanskih dogodkov to avstrijsko stališče zavzemali? Zakaj šele zdaj, ko seljstvo trumoma odvrča od vas, ko grozi nevarnost, da vas ne bode več solnce vladine milosti obsijalo, ko je cesar dr. Korošca pošteno oštel, dr. Šušteršiča pa niti nagovoril ni, ko se je na vrata vaše črne hiše z železno pestjo potrkalo? Kdo bi veroval na slovensko-klerikalni „patriotizem“, ko je tako nezanesljiv?

Ko se je balkanska vojna pričela, je slovensko-klerikalno časopisje najprej strogos Turki držalo. Šele pozneje je kar čez noč spremenilo svoje „prepričanje“ in se je pričelo potegovati za „vbogo krščansko rajo“, ki mori albanske ženske in se valja v krvi albanskih otrok.

„Patrioti“ so slovenski klerikalci, — pa kakšni! Evo par dokazov!

V seji delegacij z dne 7. novembra 1912 je voditelj štajerskih slovenskih klerikalcev dr. Korošec naravnost Avstriji grozil z „jugoslovansko iredento“, to se pravi: s protiaustrijskim, veleizdajalskim gibanjem med Slovenci in Hrvati.

Slovenski duhovnik in poslanec dr. Žitnik v Ljubljani objavil je v „Slovencu“ celo vrsto člankov, v katerih se je zavzemal strastnim navdušenjem za srbske zahteve. Celo srbofilsko glasilo „Dan“ je „Slovenca“ in klerikalce za njih srbsko podpiranje na vse pretege hvalilo.

Poglavar slovenskih klerikalcev dr. Šušteršič je v seji delegacij z dne 7. novembra m. dr. rekel: — „Srbije ne smemo ovirati, da dobi sadove za svojo slavno zmagovito vojno. Tudi potido Adrije Srbiji skozi Albanijo ne smemo zapirati. Srbija ne bomo mirna, dokler ne bo imela prostepoti do Adrije!“ — To je torej dovolj jasno! Tako bi imel pisati ali govoriti srbski agent, nikdar pa ne avstrijski politik, ki bi moral biti kot deželni glavar celo zaupnik krone!

Dne 11. novembra je isti dr. Šušteršič izjavil, da „ni mogoče uvideti, zakaj naj bi se dodelitve jadranskega pristanišča Srbiji protivili.“

Slovenski duhovnik dr. Janez Ev. Krek je dne 16. novembra izjavil, da imajo Srbi prav, ako hočejo proti želji Avstrije Albanijo razdeliti.

Slovensko-klerikalni poslanec Evžen Jarc je v avstrijskem državnem zboru napadal avstrijsko diplomacijo in zahteval